

Text:	Slivkový koláč
Úloha 1	Prečítaj si pozorne text a povedz, o čom je. Ako sa prejavila sila kamarátstva príbehu?
	Cieľ: Vedeť deti k tomu, aby pochopili význam textu. Porozprávajte sa o sile kamarátstva.
Úloha 2	Zakrúžkuj v texte slová s ô
	Cieľ: Vedieť deti k tomu, aby si všímali slová s ô a ich pravopis. Preverte pamäť detí, vymenujte slová z textu, ktoré ste si zapamätali.
Úloha 3	Vyberte niekoľko slov a napíšte si ich ako cvičný diktát tak, že každé dieťa nadiktuje jedno slovo, ktoré si zapamätalo, prípadne o ktorom si myslí, že je ťažké na pravopis.
	Cieľ: Vedieť správne písať slová s ô.

Slivkový koláč

Raz Kolomeľ ležal v **tôni** vysokej trávy, keď vtom zacítil nádhernú **vôňu**. Šírla sa po celej lúke až k **potôčiku**. „Ách, žeby Školienka pripravovala nejakú **dobrotku**!“ zalizol sa a vyskočil. Celkom zabudol aj na rýmy, takú dostal chuť na sladké. „Prinesiem Školienke čerstvú **slivôčku**, ktorú som si včera dal do **komôrky**! **Môže** ju dať do koláčika!“ Ako povedal, tak aj urobil. Dal **slivôčku** do najväčšieho koša, aký mal a terigal sa s ním ku Školienke. No Školienka bývala ďaleko a **kôš** bol ťažký, až sa Kolomeľovi triasli **nôžky**. „Kto mi len **pomôže**?“ vzdychal Kolomeľ, no **vôkol** nikoho nebolo. Najprv **kôš** niesol, potom ho ťahal a nakoniec sa ho snažil tlačiť. Bola to **hrôza**! Z ničoho nič začul hrubý hlas: „**Môžem** ti **pomôcť**, Kolomeľ?“ Bol to Fúzač Batocera. Kolomeľ sa veľmi potešil. Veľký Batocera si vyložil **kôš** so **slivôčkou** na plece a už s ním kráča vedľa Kolomeľa, akoby ho mal prázdny. Ako sa blížili ku Školienkinmu domčeku, **vôňa** bola silnejšia a silnejšia. Zaklopali na dvierka, ale nikto ich nepozval dnu. Vošli teda sami. Školienka sedela na stoličke ako **kôpka** nešťastia a utierala si slzičky. „Čo sa ti stalo, Školienka?“ „Piekla som koláč, ale nechala som ho dlho v piecke a urobila sa mi na ňom čierna **kôrka**!“ fňukala Školienka. Batocera mrkol na Kolomeľa. Položil **kôš** na **stôl** a vybral z neho **slivôčku**. „Upečieme spolu nový!“ usmial sa. „Zamiešaj druhé cesto. Daj nám **nôž**, my zatiaľ vyberieme zo **slivôčky kôstku** a spolu upečieme slivkový koláč pre celú lúku!“ Školienka sa potešila a všetci sa pustili do práce. Už o chvíľu sa lúkou, od **potôčika** až k **hôrke**, niesla nová, ešte silnejšia **vôňa** slivkového koláča. Až keď si Kolomeľ ukrojil prvý kúsok, zasa zarýmoval: „Keď mám v ústach len sladké sliny, tak mi nejdú ani rýmy!“ A všetci sa schuti zasmiali.

Slov: 30